

کوک

د زره فبرې د قلم په ژبه

ایډیټور: د کورنۍ او ښوونیزو اړیکو د وزارت (په)

Ketabton.com

د کتاب خانگړنې

کتاب نوم: درد - د زړه خبرې د قلم په ژبه
راټولوونکي: سکندر (صافی)، ممتاز (ضياء)
برېښنالیک: mumtazzia2019@gmail.com
اړیکو شمېره: 0789424278 - 0786985084
چاپځای: شمس مطبعه - ننګرهار
چاپ واره: لومړی
چاپ کال: ۱۳۹۹ هـ ش

ڊالی

ٽولو مٿيانو ته زما
له طرفه ڊالی

هغه لیونی فکر کوي ما هیره کړې...
 خونه پوهیږې چې د هغې یاد زما ژوند دی...
 ای زما سپیڅلې مینې!

ایا پوهیږې!
 که غواړې همداسې وشي نو یو ځل بیا مې...
 ستا په هیرو لو تهمتي کړه.

ماته مې زړه بې روحه بنکاري...

...

زه مې خفگان پسې خفه یم...
 زه مې سپیڅلو اهو نو پسې خفه یم...
 کاشکې مې هغه د گرمو اوښکو...
 ناخاپه ویا له د ورځې یو ځل په مخ بهیدی...

...

!...

ایا زه یواځینی کس یم چې له درده خوند اخلم؟
 ایا زه یواځینی کس یم چې ژړا پسې ژاړم...
 زه د هغې مینې ته هم د خوښې لپاره خوشحاله یم...
 هم د خفگان لپاره...
 هغه زما لپاره ټوله خوند خوند ده...

زه او ته یوځای نه شوو...

...

مونږ یې دومره یو بل ته نژدې کړې یو...

...

که څوک وپوښتي څه مې کپړې ???
هیڅ نوم نه لرم، ته هم هیڅ ورته مه وایه...

.

! د جمعې دورځې دعا عرش ته ځي...

!...

...

...

...

.

...

د لیدو لپاره سترگې...

...

...

ددې ټولو د ساتلو لپاره خدای ته راکړې یې...

...

.

...

هغې په ژړغوني غږ وويل...

تا زما په زړه څه كړي...

زه دې ولې ليوونۍ كړې يم...

ما د هغې په بنكلو سترگو كې سور اور وليد...

د هغې زړه او سترگو دواړو ژړل...

...

د هغې بې انتها مينې ته زما جنون هيڅ هم نه وو...

...

...

هغه زما د وفا په مټ ژوند كوي...

نن مې د هغې له تصوير څخه وپوښتل...!

نن...

هغه مسكۍ شوه...

بیرته يې سپر ساه وايستله...

غږ يې بدل شو...

سترگې يې ډكې شوې...

:

ته ما خپله كړه...

بيا كه څه بدلېږي كه نه...

زه يې هيڅ پروا نه لرم.

هغه سترگې چې ته يې ليدلې وې...

...

هغه زړه چې ستا رنگ يې اخيستی...

ستا په یاد کې کړیږي...

هغه روح چې بې تا نیمګړی وو...

لا نیمګړی دی

او هغه ارزوګانې چې بې تا بې روحه شوي.

لا دې دراتګ معجزې ته په تمه دي...

ای زما سپیڅلې مینې ... !!!

!!!...

او په راتګ دې یو چاته نوی ژوند ورکړه.

ژوند دومره ښکلی دی لکه د هغې سترګې...

د هغې سترګې دومره ښکلې دي...

...

زموږ مینه دومره ښکلې ده...

...

د وصال خیال دومره ښکلی دی...

!!!...

ما چې د هغې په مړوند...

تر سهاره سرایینې وي.

: خدای دي ما مه کړي!!!

د هغې له سترگو او بڼکې توی شوې...

جنگ يې راسره وکړ...

...

زه ستا څخه نفرت کوم.

!!!...

د لومړي ځل لپاره مې د نفرت په کلمه کې...

موبایل مې لاس کې ریرېدي...

...

...

("ډېره مې یاد پرې")

د لېرلو بټن راته هغه پېغور را کوي...

مود هر څه ختمولو چپغې وو هلي.

کله مې چې نړۍ ته سترگې خلاصې کړې...

...

.

په خداشوم، ومې ویل ته څوک يې... ز ز ز

.

:

د قهوې تريخ غرپ... ..

ستا د خواږو خيالونو نشي راڅخه هيرولى... ..

د سگريټ تور دود ستا سپينه څيره نشي رانه پتولى... ..

...

نه شي راڅخه اخیستلى... ..

اخر ستا د هيرولو لپاره زه ولې ناکامه هڅې کوم... ..

...

...

ما ويل زه به هم ستا په څېر... ..

ددې ځاى پرېښودلو سره هر څه هېر کړم... ..

نه، نه کيږي... ..

...

...

...

د يادونو کنډوالې شته... ..

ستا سترگې ستا لپاره د ليدو وسيله... ..

اوستا سترگې... ..

...

...

د داستان دردونکې صحنې مې ډیرې خوښې وې...

...

...

...

ډیر خوږم...

په هغه ورځ له ژوند څخه ډیر خوند اخلم.

...

...

...

.

...

...

...

١

زما پټه ژړا لا چا نه ده اوریدلې...

...

هر څه په خپل ځای دي...

...

ته مې ډیره یادیرې.

...

!!!...

...

د خدای د عبادت سپیڅلتیا...
 د روژې د مازدیګري سپیڅلتیا...
 د هغې د سترګو سپیڅلتیا...
 د ماشوم د موسکا سپیڅلتیا...

...

د دردونو د سکوت سپیڅلتیا...

.

!!!...

هغه رنگین یوازیتوب...
 هم راخته واخیست...

...

سترګې او شونډې...

...

مسکې وې...

مې ځوابول.

يو څوک د سگریت په لوگي کې رابنکاره شي...

...

زما گرانه...!!!

ستا له سرو سترگو لوگي شم...

زنن...

زنن...

ورو لوگي هغه اسمانونو ته فنا شي...

زه هم د خپلې تنهائي او بې وسي په مټ...

يوه سپره ساه وباسم ...

او د سگریت فلتر ځمکې ته وغورځوم.

د گل خانگه يې پرې کړه...

يوه يوه پاڼه يې وشکوله...

اوله اغزيو ډک ډنډريې...

په ځمکه وغورځاوو.

هغې په نا فهمي کې...

...

يو ژوندي انځور جوړ کړ.

سگریت هم غماز دی...

...

د فیسبوک د پاڼې...
 په یوه وړه کړکۍ کې...
 د چا خبرو ته دومره ځیریم...

...

ټولې هیلې چې...
 تر همدې کړکۍ...

...

...

په سره ساه...
 ترخو او بنکو...

...

...

.

ته دې یو ځل د خپلو سترگو د بنکلا انداز...
 پنخپله وگوره...!!!

...

کله چې ستا سترگې پیژنم...
 د صبر په نامه هیڅ شی نه پیژنم...

...

.

د کمپیوټر په سکرین د هغې عکس ته گورم...
 سترگې یې راته وایي...
 ډیر مه راته گوره...!!
 هسې نه خدای دې هېر شي او گناهگار شي...

هغه لیونی نه ده خبره...!!!
 چې یو شوک یې د پانوپه شمیرلو...
 ...

!!!...

...

"زړگیه شپه په خپر، سترگې پټې کړه او ویده شه."
 ما هم سترگې پټې کړې...
 مایل مې په زړه پسې ټینگ ونيوه...

ستا تگ یوازې هغه قدمونه...
 چې ته یې فنا کړې...
 !!!...

زما د ارزوگانو یوه رنگینه نړۍ یې هم...
 فنا کړه.

له نمجنو سترگو يې اوبنکې توی شوي...
زما په سينه يې سر کيښود...

...

که موږ پښتانه نه وي زه به اوس ستا وم...

...

لا ورسره لاس وغړی يم...

...

...

ترلی.

څه عجیبه سلسله...!!!

زما د زړه یوانخور...!!!

...

یو خوبې وسه ارزوگانې...

...

بې روحه انخورونه...

...

...

...

اوستاد بنکلو سترگو...

...

هی گرانې...!!!

...

زما تر غاړې تاوو کړه...

اود زړه د تل خبره راته وکړه...

زه به دې په ویبستو کې گوتې بندې کړم...

اود زړه د تل خبره به درته وکړم...

ته زما د مینې په غرور کې خپل ژوند گوره...

...

ستا په ښکلو سترگو کې...

زما ټول عمر.

...

...

مینه له خلکو پته ساتو...

مور هغه څه له خلکو څخه پټ ساتو..

...

د مینې او ژوند فلسفه هم څه عجیبه ده.

همدا پته دنیا او ورک نوم مې ښه دی.

د زړه دردونه همدلته پټ ښه دي.

هسې نه څوک مې د زړه په څړیکو پسې وځاندي.

...

...

چې د هغې غږ مې واوريډ...

...

...

!!!...

کاشکې دې عینې شیبې لکه د سینما فلم...

...

د سترې ژوند ستریا ورکوله.

که ستا سترگې...

زما په نه شتون کې اوبنکې تویوي...

خوای زما لیونی...!!!

...

بیا دې هم سترگې سرې شي...

او په سینه مې اوبنکې توی کړې...

زما گرانې...!!!

ستا سپیڅلې مینې ته...

د نړۍ هیڅ سپیڅلتیا نه رسیږي.

..

...

زړه دومره نری کړې چې په تیزه خندا هم درد کوي ...

هغه توره وربخ چې په اسمانونو کې ده...

یوه ټوټه یې زما په زړه کې هم شته.

زما زړه هم لکه د ژمي مازدیگر...

د بس په تمخای کې...

د سرووینبتانو جنى او دنگ هلک...

یو بل بڼکلول.

...

...

د یادابنتونو په کتابچه کې...

د پیړۍ تر ټولو لنډ او دردونکی داستان...!!!

یو شوک بې انتها مینه د سره کوي...

.

د هغې د سترگو سپین، سره شوي...

زما سترگې هم نمجنې...

...

سړکونه هم خالي او خاموشه...

...

نن یو ځل بیا...

زه، هغه او ټول کاینات خفه بنکارو.

...

:

...

...

...

!!!...

د پخوا په څیر...

...

...

...

.

...

...

زما د خيالي ارزوگانو...
يو ژوندی انځور دی.

د مکتب د وخت کتابچه گورم...
دوه توري او بنکلي سترگي...

...

لاندې شاخکي شاخکي وينې...

...

...

...

چې لا شاگرد هم وم...
ستا د سپيڅلې مينې په لټون کې وم.

...

!!!...

...

هغه زما د روح بڼه لري...
په سترگويې نه وينم...

...

.

که زه انځور گروای ...

...

وچو شونډو ...

سړوساوو ...

اونمجنو سترگو ...

یو تور، سپین انځور ...

...

زه ډک زړه گرځم ...

...

د ژمي اسمان هم ډک زړه گرځي ...

...

...

... زړه

!!!...

...

...

.

په زړه کې مې د هغې یاد د اصل غمي په څېر...
 ورځ تر بلې نور هم سپېڅلی کیږي...
 او د ساتلو ارزښت یې ډیر زیږي...
 هې زما لیونی...!!!
 ستا د هېرولو توان مې له لاسه ورکړی...
 لکه په مینه کې چې دې مرسته وکړه...

...

...

ځکه مې ورته وویل چې...

...

خو د هغې غرور زموږ مینې ته حدود وټاکل...

او زما د هیرولو ژمنه یې وکړه...!!!

بُخل مې د مینې د قوت لپاره تر ټولو ښه اصل باله...

...

...

مگر که مې د خپلې ستړیا او د عذاب خلاصېدو لپاره...

د خوب بنا پېری، په غېږ کې نیسي...

ته دې بخيله شي او ستا یاد مې دې خوب ته پرې نږدي.

يو ملگری لرم...!!!

نور که ووايم چې د نړۍ تر ټولو بد بخته يم...

...

همدا يو ملگری باندې مې شکر کاږم...

...

...

...

زما سپیڅلې مینې...!!!

ته د حوس سمندر ته مه لاهو کیږه...

ددې سمندر په تل کې د نفرت نهنگان...

او په ساحلونو کې د پنبیمانۍ لپوان گرځي...

مخکې له دې چې بې خواکه شې...

په خپلې سپیڅلتیا دې ایمان راوړه...

او ټوله نړۍ خپله کړه.

...

...

.

...

بلا زړونه به د خپلې ناکامې مینې خړو او بو وړي وي...
زمانې به د نفرتونو لپاره ښه پراخ بازار موندلی وي...
د بې وسۍ تورې بلا...

په بې رحمۍ خوړلې وي...

...

...

اوله نفرتونو ډکه نړۍ به...

...

...

!!!...

زه چې ستاد سترگو معصومیت ته حیران یم...

هغې مې په سینه سر کېښود...

جوړه لاسونه یې تر غاړې را تاوو کړل...

هغې نور هیڅ ونه ویل...

خو په سپره ساه یې دومره پوه کړم...

!!!...

...

او ټول عمر مې له سینې څخه مه بیلوه.

...

اود کمپیوټر په سکرین د هغې عکس...

!!!...

خود قسمت تر ټولو ترخه حادته...

!!!...

نه پوهیږم ولې مې له دواړو سره نصیب نشته... زنگ

اندېنې مې هغه وخت وپېژندې...

!!!...

...

...

!!!...

!!!...

پر مونږ اختر محرم کړ...

ما ویل ته به مبارکي راکړې...

اوستا ضد له مالومې مبارکي غواړي.

زما د زړه په وړلو کې یې یوه گړۍ ځنډ هم ونه کړ...

...

ټ

...

...

...

...

زه د يوه سپيڅلي معبود له سپيڅلې مينې سره...

خپله مينه هم لمانځم...!!!

زه د هغې د ښکلا په زړه ...

د خپل خالق ټول حکمتونه وينم ...

...

د روژې له مياشتني عبادت څخه...

تېر اختر مود اختر د تېرولو پلانونه گډ وو...

خو سړ کال ستا د تلو وروسته...

...

...

...

.

انسان د خپل ځان لپاره عذابونه ډېر دي...
 تر ټولو ستر عذاب يې دادی...!!!
 چې له چا سره تر ټولو ډېره مينه کوي...

نه مې غوښتل چې څوک مې کمزورتيا شي...
 نه مې غوښتل چې د چا کمزورتيا شم...

...

...

...

د پښتنې پېغلې د مينې اظهار...!!!

...

بې وسې...

...

...

ټيټ نظر...

او ډکو سترگو...

...

په کمزوري غږ ووايي...!!!
 (زه درباندي گرانه يم)...

روژه سپېڅلې ده...

عبادات سپېڅلې وي...

د خداى رحمتونه سپېڅلي دي...

ستا مينه سپېڅلې ده...

ستا يادونه سپېڅلي دي...

!!!...

ژوند مې سپېڅلى دى.

د هغې بيلتون مې زړه ته دومره گران پريوتى...

...

زړه مې د کایناتو تر ټولو درنه او توره کلا ده...

کله کله خو مې خپل روح هم ويره ورڅخه کوي...

.

...

زړه مې د کایناتو له هرې خاموشۍ څخه ويره لري...

د رخصتۍ په ورځ د ښار کوچي داسې راته ښکاري...

لکه ټول کاینات چې بې جانانه شوي وي.

...

ترڅو چې تالرم...

...

ترڅو چې ساه لرم...

...

ترڅو چې زړه لرم..

...

ترڅو چې روح لرم...

...

ای زما سپیڅلې مینې...!!!

زززز...

!!!...

...

...

!!!...

...

نوی نړۍ جوړه کړې...

.

ستا لیونی مینه...

...

اوزمور لیونی غوښتنې...

هرڅه لیونی...!!!

وخت هم زما په څپر پر تا مین دی...

تا ته یې د سکون تالی درکړې...

خوزه یې تر قیامت له ستونې را ځوړند کړم.

...

...

بیادې انځور تینگ زړه پورې نیسم...

!!!...

له سترگو سره دا لوبه نه شم کولی...

ځکه اوبنکې مې...

ستا بنکلی انځور خرابوي.

هغې مې په سينه سر کيښود...
 او اوبنکې يې زما گريوان ته توی کړې...
 هغې د خپلې مينې ټول دردونه...

...

نن مې د يوې پښتنې پيغلې...

... () :

... :

ايې زما د مينې ليونۍ...!!!

...

بيا يې درد څنگه احساسوي... زغزغ

...

په ژوند کې هر څه ته اړتيا

!!!...

زما ژوند لکه د هغې سترگې مړاوې شوي...

ځکه زما د ژوند كيسه...

د هغې له مړاوو سترگو پيل شوې.

کله کله انسان نه مړ ...

...

!!!...

چې د چا سترگې دې نه ژوند ته پريږدي...

هرڅه خپل مقابل لري...

...

خپزه دې ټول عمر وژاړم.

ستا له لېدلو ډېر څه راوړم...

خوڅه چې مې ډېر خوړوي...

...

ستا بڼکلي غټې گردې سترگې...

ورسره همغږې نه وي.

ستا خدا مې ډېره خوښه ده...

!!!...

زړه رانه هغه ټول غمونه پټوي...

مگر هغه خدا!!!...

....

...aI

د تقدیر پرېکړه ده...

...

هر څه زما اوستا تر

راځه! نور به هېڅ کبله نه کوو...

بس سپیڅلې مینه به کوو.

...

...

په فاصلو دوام وکړي...

...

...

...

...

...

او په خپل سپیڅلتوب سپیڅلې پاتې شي...

.

سپيڅلې مينه فاصلې نه پيژني ...

حکه...!!!

د سپيڅلې مينې کنترول د زړه په اختيار کې وي.

که قسم وکړم ...

چې ټوله زندگي مې په غېږ کې نېولې وه ...

....

حکه...!!!

چې هغه وخت مې يوازې او يوازې ته زندگي وې.

...

...

د زړه په تل کې نرۍ څړيکې ...

او د خپلې بې وسۍ انتها هم پيژنم ...

د خيالي نرۍ جنتي ژوند مې هم وليد ...

!!!...

سپيڅلې مينې مې ژوند ته ...

يوه رنگينه خاموشي ورکړې.

ددې ما بنام هره لمحہ...

...

مې به شم مې...!!!

...ٚٚٚ

...

هر کار مې په خپل همت وکړ...

!!!...

...

!!!...

...

خو وارې مې ځان و بایلود...

...

ډېر بې ارزښته بنکاري.

په ژوند کې هرڅه مرگ لري ...

...

...

هيډې او ارزگانې ...

...

...

!!!...

يو ازې پاڪه او سپيڅلې مينه ده ...

...

تنگ ټپولي يو ...

زه خودې ته ډېر خوږ پېرم ...

چې ولې راباندې غږنه کوي ...!!!

!

...

په څه بهانه ووايه ...!!!

زه خامخا درته غږ کوم ...

د یو چا لپاره شپه رڼول...
 د یو چا لپاره ټول ورځني کارونه پرېښودل...

دا هر څه مې په خپل عادي حالت کې نه شو...

!!!...

محبت د دې هر څه برداشت هم را کړ.

د بهر په غاړه یوازې کښینی...!!!

بیاد یوازیتوب خوند وگورئ...!!!

!!!...

هغه څوک دریاد کړئ چې...!!!

...

کله هم سترگې لمدې شوې وي.

ملگري وايي...

...

ملگري مې په ملگرتیا کې مخلص دي...

!!!...

زه که د هغې په یاد کې غم ونه کړم...

ځان د هغې په مینه کې مخلص نه احساسوم.

!!!...

چې ستا تر شونډو دوه گوتې نږدې وم...

نن چې ستا له سترگو ډیر لیږي یم...

...

!!!...

په سپیڅلو ارادو تړلې.

...

د خپل روح حصه گڼلې...

اوبس یوازې سپیڅلې مینه کوو.

نن د خبرو لپاره څه نه لرم...

!!!...

...

.

سپيڅلې مينې ته مې...

بدرنگه زمانه داسې پيغورونه ورکوي...!!!

...

د زړه مې بيخي د بنکلو احساساتو حق نه لري.

ترڅو چې مې سپيڅلې مينه په خوا کې وي...!!!

...

په کلک هوډ د خوښيو سينگار ورکوم.

.

!!!...

!!!...

...

د خپل سپيڅلتيا په خاطر...

بلا کانه وورېدل.

...

خومره منفي ذهنيت را کې.

!!!...

دوه هغه ځوریدلي حالتونه دي...

...

ما چې کله هم له تانه د چا په اړه پوښتنې کولې...!!!

تا باید زما هغه حالت درک کړی و...

ددې پر ځای چې پر ما د شکمن تور ولگوي...

باید زما د مینې قدر دې کړی وی.

!!!...

...

ډېر په اسانه مې زړه را خپله کړې...

باور لرم چې دا خپلولي په داسې تارتړل شوي...!!!

...

اښه اړه کیږي.

...

زندگي یو راکړل شوی کار دی...

باید ژر ژر یې پوره کړم...

د کمپیوټر او له موبایل څخه مې ...
 ستا هر څه ږنگ کړل.
 هر څه راته ډېر اسانه وو...

!!!...

د زړه او الکتروني ماشینونو تر منځ ...

.....

...

د ماشینونو په څېر د خپلې مجبورۍ په خاطر ...
 په اسانه ږنگولی شوی.

ټول خلک ...

زما د سترگو سورخي بې خوبې گڼې ...
 خوزما په خپل سپیڅلي محبت یقین دی ...
 چې ته یې داسې نه گڼې ...

!!!...

محبت څومره ساه گانې در کړي ...

!!!...

...

اوس پوهیږم...!!!

...

ته نه وژل کیږي...

...

...

...

ترڅو خپله له درده ووژل شم.

زما اوستاد مینې اثر په هرڅه کې ولې وینم؟

...

هیڅ شی هم راته غاړه نه را کوي...

هیڅ شی راباندې سکون نه لوروي...

خوب چې د ستړي ژوند بڼه ملگری مې دی...

همداسې ستړی مې پریږدي.

د زلمیتوب گرمایش مې...

د محبت لپاره سل لارې لټولې...

!!!...

ترڅو مې چې محبت پیژنده...

نو محبت زما زندگي راخوړلې وه.

!!!...

...

خوای زما په ژوند د سپرلې تېرې شوې سیلی...!!!

...

که مې ستا خورېدل زړه کې ويي.

نه پوهیږم...!!!

زززز...

!!!...

.

دا خو ورځې ښه نه وو...

په خپل حالتونو مو جنګ کوه...

!!!...

سهر راجيگيرم، شونډې مې پتري نيسي...

ويني کيږي.

...

کله بيا راته د شونډو د پتريو او وينې کېدو خبرې کوي...

ستا په زړه کې له مرګ وروسته په خپل ژوند هم وژل کيږم.

هغه مسکې شي...

سره ساه وباسي...

...

گرانه کاشکې!!!...

له کاشکې سره يې سترگې ډکې شي...

رنگ يې سور واوري...

سر کېږدي.

زه پوهیږم موبړیو بل ډېر غواړو خو!!!

خومره تفاوت وو!!!

...

ستا مینه لکه ستاد موبایل کرپټ...

چې په ختمېدلو يې هرڅه ختم شول.

!!!...

لکه زمونږ اړیکه چې ناڅرگنده ده...

کله مې ملگری کېږي!!!...

له ملگری نه هم نژدې شم.

له مودو وروسته دې سترگې وينم....

...

...

ډارېږم...!!!

...

د هغو سرگردانو مودو په اړه گويا شي...

کومې چې ستا نه شتون را کړې وي.

ستا سترگې خندنې لېدل غواړم...

لکه زما د زړه په څېر پرېشانه نه.

...

...

زړه مې د کایناتو له هرې خاموشۍ څخه...

...

د رخصتۍ په ورځ...

د بناړ کوڅې داسې راته ښکاري...!!!

لکه ټول کاینات چې بې جانانه شوي وي.

زه دې په یادونو د خپل یوازیتوب عمر را لنډوم...

!!!...

!!!...

او په راتگ دې زما یوازیتوب ووژنه.

!!!...

...

...

له خوشحالی هغه خوب لا هیروي ...

زما گرانې ته مې ولې د زړه رگ رگ ته ننوتې یې... ززز

!!!...

...

نور دې هسکو خو کو ته نه خیرم ...

نور مې خپلې سپیڅلې مینې ته خواست کوم ...

...

اوله بې حسې نړۍ مې خلاص کړي.

زړه مې ډېر غورېږي ...!!!

تا سره هغه د احساس سترگې نشته ...

...

خوای د لیونۍ خیاله ...!!!

ته ځینې لیوني لفظونه را کړه ...

چې د خاموشۍ په لېونیو لمحو کې یې ...

له ځانه سره په تکرار تکرار ووايمه.

نن ټول مات مات يم...

خونه پوهيږم...!!!

ولې د خپلې مينې زور او سپيڅلتيا...

...

ايا نن کومه ځانگړې ورځ ده... زنگ

...

زما په زړه کې دومره ژورې څړيکې جوړې کړي...!!!

...

...

لکه تیل او اوبه نه سره گډیږي.

...

راځی...!!!

د نرم زړه لپاره نرمه، گرمه او معصومه مینه وټاکو.

د ډېرو خلکو په مينځ کې تنها يم...
وخت مې د ژوند ورځې ريبي...
خاموشي مې د ليونتوب رېښې شنې کوي...
ملگري مې وايي...!!!
...
خواي رنگ بدلې...!

...

غغغ...

...

...

زه د ژوند ناخوالو نه يم بې وسه کړی...
خود هغې دروند غم ضرور بې وسه کړی يم.

دا ستا تگ يوازي تگ نه وو...

...

...

اود يوه ناسور زړه په پرهر د مالگو باران وو.

زما خیالونو هم د زمانې رنگ اخیستی...
کله کله مې د خپلې سپیڅلې مینې په هکله...

!!!...

...

خوږې شونډې یې بنکول کړم.

...

د ژوند نوم ایښی...

.

او ته مې په پستو گوټو...

د خوشحالی اوښکې را پاکوې.

...

یوازې زما د یوازیتوب سبب نه دی گرزیدلی...

!!!...

زما د شونډو په پرهرونو...

د اوښکو تروه بارانونه هم وروي.

!!!...

ته به هم په تنهایی کې هره خبره اورې.
لکه زمونږ د مینې هغه لومړۍ شپږ میاشتې...
چې په خاموشۍ کې مویوبل ته بلا خبرې کړې وې...

...

او ما به هم له قصده سترگې جنگولې...

!!!...

ټولې فضا ته ووايه...!!!

دا غل له انځورونو خبرې نه باسم...
دا غل درسره یو لوړه کوم چې...!!!

....

د خاموشۍ له پای څخه را پورته کیږي...
ستا د هغې سپېڅلې مینې په خاطر به وي...

!!!... ãæ ÚæÑ

!!!...

لکه عادي انسان مې خپل ټول کارونه کول...
!!!...

...

خوشبو روح ته بنکته شوې...

څه وايي... زغزغ

کله دې هم له خپل زړه څخه پوښتنې وکړې...

.....

آ خپل ژوند به بند و د پوالونو کې څنگه اوسم.....

زړه مې په دې ډېر ځورېږي.....

....

که دې احساسولم نو يو ځل به دې زما پوښتنه کړې وه ...

زه د ژوند په هغه زمپښت کې...

لا تر اوسه بنکېل پاتې يم...

چې زړه مې ستا پر کمځيو...

لاسونو او پښې مې د رسمونو په زنجېرونو...

تړل شوي دي.

...

تر زرو هغو خوبنيو تيريم...

.

ستا د وجود په خوشبويي رورډي يم...
 که يې محسوس نه کړم...
 د زړه رگونه مې په لېزان راځي...
 وه نرگسي...!!!

...

زمونږ په رگونو کې خوره شوې...
 مونږ بايد د يوبل وجود ته وږمه شو...
 پټ او سو...!!!

!!!...

!!!...

گوره زمونږ ترمنځ رابطه بې نومه بڼه ده...
 که مونږ نوم ورکړ...
 د رسمونو په چرو موزرونه حلالوي..

...

په خوله لاس کيږده.

...

له ستري ژوند سره سره ساه...
 له ستري مينې سره خوږه خوله...
 اوله ستري بيلتون سره اوږد وصال.

...

...

...

.

زما لپاره زما د ژوند بې ارزښته شیبې دي.

...

.....

(O)

لکه پاک زړه چې یې له سپیڅلي محبوب سره لري.

...

!!!.

د یتیم ماشوم له سره چې یو یو وینسته باسې.

...

چې زما زړه ته یې د زغم ځواک ورکړ...

...

چې ستا مینې ته یې سپیڅلتیا ورکړه...

اوستا سپیڅلې مینه وه چې...

زما ژوند ته یې رنگینې شیبې ورکړې.

که زړه د راز ساتلو ځای ...

او د درد زغم ځای نه درلودی ...

ایا مینه به همدا سې درنه او سپیڅلې پاتې وی ... زغ زغ

له ژونده به ستړي شو ...

د ژوند له خونده به هم ستړي شو ...

...

د نوي ژوند په لټه کې اوږده اوږده فکرونه کوو ...

رائی ... !!!

مضبوطې کړو ..

!!!...

...

!!!...

هغه خوله ما هرڅه وړي ...

حتا زما د فکر او خیال هغه ځواک چې ...

ما به د نړۍ په هیڅ ...

...

ماته یې تر مادي ارزښت ...

معنوي ارزښت زر ځله زیات دی ...

ستا لیونی مینه...

...

لیونی غوښتنې.

هرڅه لیونی...!!!

...

زه د سمندر او طوفان له وحشي خپو څخه ویره نه لرم...

خود هغې په سترگو کې څاڅکي اوبنکې مې...

...

Caellŷ

...

ضروريې د دوهم کس په زړه کې پټ دردونه...

...

اوسپيخلي خيالونه پيدا کړي...

زه د سترې نړۍ له سترې ژوند څخه شکايت نه کوم...

زه د سړو ساوو له يخجنو احساساتو څخه نه متاثره کېږم...

زه مې د زړه پټ دردونه د وجود نيمگړتيا نه بولم...

ما يوازې يوشی خوروي...!!!

کله چې ستا په سترگو کې زما لپاره بې انتها مینه...

.

زه او گيتار د خپل زړه په درد نه ژاړو ...
 د گيتار هر تار زما لپاره نغمې غږوي ...
 اوزما زړه بيا د يوې سپيڅلې مينې په ياد کې ...
 اوږدې اوږدې څړيکې تيروي ...

زه به ستا ياد ته د تقدس په سترگه گورم ...
 زه به دې هر خيال د خپل معنويت ستره نړۍ بولم ...
 زه به ستا د سترگو خلا ...

...

خوزما سپيڅلې مينې...!!!

... (پې) ()

ته مې د جنون مټو ته په خوږو کتو...
 د مينې سترخواک راکوه ...

...

ليونۍ ...

...

...a0

...

اوزما د سترگو او بنکې...!!!
 پوهيږي چې انتظار يعنې څه...زغزغ

ستا د تندي په بنکولو کې ...

..

ستا د سترگو په بنکولو سره مې ...

...

اوستا د شونډو په بنکولو کې ...

د یوې سترې مینې بریا احساسوم.

...

.

خو یو ته یې چې زما په ټوله مینه باور نه لري.

...

د هغې د سترگو په معصومیت یې قسم اخیستی وو ...

ترڅو خپل زړه د هغې د مینې کوربه کړي ...

نن که څه هم زما له سترگو همغومره لیرې یې ...

خو د زړه په نړۍ کې مې تر خپل روح ډیره رانږدې یې ...

اوستا د معصومو سترگو په سر قسم مې تر سره کړی.

گیتار خبرې نه شي کولی ...

...

.

زما له گیتار سره د مینې راز هم په همدې کې دی.

...

...

او ذهني کشمکش څخه ویره لرم ..

د پښتو لنډۍ...

د مټین له زړه څخه پورته شوې چیغه ده.....

د پښتو لنډۍ د درد، غم او بې وسۍ...

شهار انځور دی.

په زړه به لویه تیره کیږم

سهار کار ته ځي او ما بنام بیرته راځي...

سهار مې زړه وړي ما بنام یې باید راوړی وي...

...

زه مې د سپیڅلي مینې په هر ستم راضي یم...

...

ځکه زړه مې بې حده زیاته مینه ورسره لري.

هغې زما د اوبنکو وچولو ژمنه را کړې...

خو وخت یې نه دی را بنودلی چې کله...

ای زما سپیڅلي مینې...!!

زه به تر کومه د خپلو اوبنکو دردونه...

!!!...

زه له قاضي څخه يوه غوښتنه كوم...

...

د سپيڅلو زړونو سپيڅلی قاضي صاحب...!!!

تقدیر زموږ د بيلتون په گنا مه نيسه...

...

...

...

!!!...

زما مينه يې ضرور د زمانې له بدرنگيو څخه...

زما اوستا زړونه د حوس په تار نه دي تړلي...

...

تارونه سست شي اورا لويږي ...

!!!...

د يوې سپيڅلې مينې په کرامت تړلي...

زه د هغې له بنکلو سترگو څخه نه تښتم...
 خود هغې د سترگو له بې وسۍ او معصومیت څخه...
 ضرور تښتم.

حکله...!!!

پوهیږم چې د هغې سترگې به مې...
 د ایمان زوال ته کښینوي.

ته پوهیږې... ز ز ز
 ما ستا د خپلولو لپاره ډېر څه وکړل...
 !!!...

یوازې او یوازې هغه د گومان د اوربخرکۍ چې...

...

مې نه شو کړای...
 هماغه بخرکۍ زما او ستا د ژوند ټولې هیلې وسپزلې.

ښه خلک تل رښتیني وي...

زه ښه نه وم، خو...

د ښو خلکو ناستې زه هم رښتیني کړم...

له مینې ډکو خلکو مینه راوښوده...

با شعوره خلکو د ژوند هدف راوښود...

او بې غرضو خلکو معصومیت راوښود.

مشران څومره سوچه خبرې کوي.

()

راځئ ژوند ته هدف وټاکو...!!!

...

د انسانیت هرې ټوټې ته...!!!
د مینې، خوشحالی، او سکون پیوند ورکول.

کله کله مې د زړه درد ډېر ناطاقته کړي...

...

همدغه وخت د چا د خدا تصویر ذهن ته راځي...

...

...

...

نن مې د سگریټ لوګی د سینې تل ته نه رسیږي...

...

...

د هغې له روح سره خود سپیڅلې مینې په تار تړلی یم...
هغه زما د هر احساس ژوندی بڼه ده.

د اوښکو حالت مختلف وي ...

خونن مې بيخي اوښکې نه درېدې ...
حکمه...!!!

...

هماغه مې اوښکې وچولې ...

هغه ورځ چې تا وينم مازديگر به وي ...

...

...

...

ستا د سترگو اوښکې به زه پاکوم ...

اوزما اوښکې به ته ...

زمورېد سپيڅلې ميني سپيڅلتيا به ...

...

د بيلتون ويره به مود حيا فاصلې رالڼډي کړي ...

سینه پسي ټينگه کړم ...

آخ خومره رومانتيک مازديگری ...!!!

زه له خپلې بې وسۍ سره یوازې دومره کولی شم چې...
 سترگې پټې کړم...
 ...

او اسمان ته چیغې کړم...

!!!...

هغه زما کړې.

ما نه غوښتل ستا سترگې لمدې کړم ...

ما نه غوښتل ستا بانه نمجن شي ...

ما نه غوښتل ستا سلگۍ واوړم ...

خو زما سپیڅلې مینې ...

دا هر څه د تقدیر کړنو وکړل ...

کله چې ستا یاد پرېږدم ..

ته پوهیږې څه کیږي؟

د ځوانۍ دنگه ونه مې په پریوتوشي ...

...

...

زه چې کله هم خپل ځان فنا کول غواړم ...
 د هغې یادونه مې بیرته هغه ځای ته راوړي ...
 له کومه ځایه چې ...
 هم په تیبسته کې یم ...
 هم ویره ورڅخه لرم ...
 ...

...

...

...

اوستا په یاد د سکون په لټه کې یم ...

زما سپیڅلې مینې ...

تا زما او زما د ژوند ښکې لارې په خپله سپیڅلتیا ښکې کړي ...

....

زه له خپلو ناخوالو څخه ...

زه د رنگونو مینه وال یم ...

زه د هرې ښکلا د لیدو بې انتها تږی یم ..

زه ستا له ښکلا بیرته ستا تر ښکلا ...

هرې ښکلا ته ستا د ښکلا په احترام گورم ...

...

ډيرو خلکو ته به په خوښۍ ور غاړې وزوو...

خو زما سپيڅلې مينې!!!

هغه اختر به کله راشي چې تاته په سترگو سترگو کې

... ()

له اختره تر اختره ټولې ورځې دې اختر اختر شه ...

او د اختر ورځې دې د ژوند غاړې ته د رنگينيو او خوښيو هار شه

...

دا ځل هم له رنگينيو سره راشه...

هر چاته پرېمانه خوښي ورکه ...

خو زما برخه خوښي زما سپيڅلې مينې ته ورکه ..

سړ کال اختر راته دوه حالته سترگو ته کړل

هغه اوس د ژوند نوی ملگری لري....

....

.....

زما، د اختر له نامه سره د کړۍ کړۍ ستوني درد علت

.....

ما د ژوند هر څه له لاسه ورکړل.....

ما مې په ژوند کې هرڅه لپاره حد ټاکلی

.....

یوازینی ستا سپیڅلې مینه وه چې بې حده لیونی یې کړم ..

په خاموشۍ کې نارې وهم چې.....

زما سپیڅلې مینه.....

.....

چې ته دې زما په ژوند کې یوڅه شي بلکې

ددې لپاره وه چې ته خپله زما په ژوند کې یوڅه یې ...

هر ځل خدای پامانۍ درد راکاوه

...

خونن رانه بې خدای پامانۍ لارې

.....

چې پرته له خدای پامانۍ تگ دې بېرته د راتگ او سلام هغه هیلې راغوڅې کړي .

ستا د یادونو او غمونو په سپړو ساه ایستو مې کله هم زړه سوړ نه شو ...

خو ستا ژور وخیالونو مې تل مخ ته پرته د چایو پیاله سپړه کړې ..

او همداسې مې پرینبې ...

د زړه خبرې د قلم په ژبه

په مقدسه شپه مې له خدايه د وصال د عمر د زرمياشتو ثواب و غوښت .

زړه مې وايې لاس به مې له دعا ښکته نه وي چې داسې غږ واوړم
((ليونۍ !))

زه ستا په څنگل د خوبونو ارزونه لرم ...

زه دې په شونډو کې د خوږې مسکا ...

په ژوند کې د بې انتها خوښۍ ...

او په سترگو کې د سپيڅلې مينې خوبونه وينم ...

زما سپيڅلې مينې ته خبره يې ... ز ز ز

اوس مې د زړه لارې تړلي دي ...

او کيلې يې ستا د بيلتون سيلۍ له ځانه سره وړې ...

!!!

...

ستا د خوږې مينې ټوله هستي مې په زړه بارده ...

زه يې په ناز گرزوم او خوند ورڅخه اخلم ...

هغوی چې د مينې هستي د زړه درد بولي څومره نادان دي ...

بيا هم سره ساه ...

...

اوبيا هم زه اوزما يوازینی ملگرې (())....
چې نه مې په غم کې پرېږدي او نه په خوښۍ کې ...

..

...

خوزما سپیڅلې مینې!!!

...

اوستا په نامه یې له ما سره وفا کړې ...

څنگه صبر کړم

ستا خالي ځای مې هغه وخت ډیر ځوروي ...

کله چې مې زړه درد وکړي ، سترگې پټې کړم ...

...

اولاس مې تر څنگ په خالي ځای ولگيږي ...

.....

د زړه دننه درد د بې ریا اوبنکو چینه بهولی شي ..

اوبې ریا اوبنکي بیا هر زړه دردولی شي ...

نن د یو چا یادونو د خیال هغه نړۍ ته وږی وم ...

..

...

خو بیا می هم د هغې شونډې نه دي بڼکل کړي ...

ځکه چې موږ دواړه خپل خالق ته په روژه ووو ...

- زموږ مینه لاهم هغسې سپیڅلې پاتې ده .

یوه پاکه او سپیڅلې مینه وه چې

..

رنگین خیالونه ...

او سپیڅلې احساسات یې راکړل ...

....

....

هلته یې د خیالي نړۍ د ابادولو په بهانه.....

بڼکلې او دنګې ماڼۍ جوړې کړې دي ...

ته اوس د یوې پټې.....

خو بڼکلې نړۍ.....

...

زه ستا په لور د يوه اوږده مزل ستړی لاروی يم ...
 زما منزل زما په هر قدم له ما څخه نور هم ليری ځي ...
 زما او ستا د وصال ستوری تر اووم اسمان هم هاخوا ځليری ..
 زه او ته د کوم زړه داستاڼ ريښتوني خوبې وصاله ستوري يو ...
 چې يو ځل بيا به بې وصاله فنا شو!!!! ...

دا څو کاله مې له خپل ذهن سره په دې دعوه وي.....
 چې زما انتظار بې هيڅه نه دی
 ته به خامخا راځي

خیر دی د پيکي هغه مستانه وږم دې نښه را وليږه
 خیر دی له خپل ذهن سره مې له جنگ او دعوو خلاص کړه

زه دې د ښکلا د رنگينيوبقا غواړم ...
 زما زړه دې د سپيڅلې مينې اوږد او مقدس ژوند غواړي ..
 ستا په هکله هر خيال او فکر مې ستا پت او خوښي غواړي
 نو ته پوه شه چې هره گړۍ مې په ياد يې
 او هره گړۍ دې لمانځم ...

.....
 چې اوس مې په ريښتياوو خلک ليونی بولي.....
 !!!!!.....

ژوند دومره بڼکلی دی لکه په شنه ځنگل چې باران وشي ...
 خوزما سپیڅلې مینې ته مې د سترگو نظریې ...
 ته چې نه یې زه به د ژوند بڼکلا او تازگي څنگه وینم !!!???

گیتار په دروند او غمجن غږ راته وایي ..

....

زه پوهیږم چې گیتار زما په غم کې تر ما ډیر ژاړي ...
 ما هغه په غیږ کې نیولی ...

...

..!!!

...

تل ستا د سپیڅلې مینې بقا غواړم ...

...

زه که په هر حال یم خوزما سپیڅلې مینه دې گل او گلزار وي -

...

زه به تر ما بنامه صبر وکړم او ما ته به یې کړم ...

خوزما سپیڅلې مینې ..

..

هغه څه چې تل یې زه ژپولی يم

...

...

اود تقدیر پرېکړي ...

...

اوس مې ژوند د مجبوریتونو رنگ اخیستی

ای زما سپیڅلې مینې!!!

ز!.....

ته مې ولې په تورو سترگو کې

هغه یوازینی او سپیڅلې هیله یې چې

زړه دې راکړی

ز!

!!!

آیا زه د سپیڅلې مینې په احترام کې ریښتونی پاتې شوی يم؟؟

نن مې سترگه نه رپيږي

نن مې سترگې سوځي ...

....

.....

!

ته به کله راجي؟

....

مې ډېرې نمبرې بدلې کړې....

.....

چې زنگ راشي....

لمړې نفر مې ته ذهن ته راجي....

!

زه د باران هر خاڅکی احساسوم...

راځه ما سره په بارانه کې روان اوسه....

.....

ګوندي لمده شم او ته مې....

هم احساس کړي!!!!

شپه په سړو ساوو تيره شوه ...

اوسهار مې په سړو ساوو پيل شو....

زه ستا له سپیڅلي مینې سره یوازې ژوند تیروم ..

...

...

زما د ژوند فلسفه څومره عجیبه ده ...

له چا پوښتنه وکړم؟

زما په اوږو ناستو فرښتو به یوازې زما د خولې خبرې لپکلي وي ...

او که د خاموشۍ هم؟

خوڅه خیر!

ګراني! دواړه وخت مې ستا نامه ډېره یاده کړې.....

دا څومره ښکلي جمله ده (زما ګراني)

ددې جملې په هکله مې نن فکر وکړ ...

دا هغه یوازینی جمله ده چې زما له خولې څخه بې اختیاره وزي ...

او دا رښتیا هم د سپیڅلي مینې لومړۍ نښه هم ده ...

کله چې له ډیرې ژړا وروسته سره ساه وباسم ...

ته پوهیږې څه کیږي؟

زما روح، زما حواس، زما احساس او زما زړه دومره سپیڅلي شي ...

لکه ستا د سترګورنې اوښکي ...

....

يوه پوښتنه؟

د خپل فطرت سزا مې چا ته ورکړم...؟

څه مې چې خوښ دي هغه مې ځوروي او دردوي ولې...؟

له زړونو تر زړونو فاصلې ډيرې په اسانۍ رالنديدلې شي ...

او همدومره په اسانۍ اوږدديدلې شي ...

دا تجربه مې ستا د سترگو په مسکا او ژړا کې ومونده ..

هيشوک هم نشته

....

(خاموشي غواړم ، مرگه نه راځې؟)

زموږ تر مينځ اوږده فاصله د تقدير پريکړه وه ...

خو زموږ مينه له يو بل څخه پته ساتل د چا پريکړه وه؟؟؟

ستا له سترگو هاخواه نړۍ څومره بيگانه ښکاري ...

زما سپيڅلې مينې ته مې د ژوند ښکلا يې ...

....

پخوا لاره بدله کړه.....

....

زه په داسې ځای کې يم..

...

...

....

د شور او د بناړ....

.....

د خاموشي او تنهائي!!!

....

غېر او کړه.....

...

....

انتخاب کړم؟

په څه ډول؟

او څنگه

.....

.....

....

هماغه سپیڅلې مینه وه چې ستا له تگه وروسته

....

...

اوس هر څه بدل شوي ...

هغه طبیعت چې ما به خوند ورڅخه اخیسته اوس هم شته ...

...

زما سپیڅلې مینې ته ډیره خوږه یې

...

د هغې له رازونو ډکې سترگې مې گوبنه ځایونو ته بیایې ..

سپیڅلې مینه یې د ژوند ریښتونې کیسې راته کوي ..

اود ستړي ژوند له بدرنگیو څخه مې فنا کوي ..

سپیڅلې مینه څومره ښه ده ...

...

وي چې ځینې یې په سپیڅلو پرنستو سپاري ..

اوله ځینو څخه یې بدرنگه زمانه وړي ...

ستا یادونه مې په باراني ورځ ډیر ځوروي ..
 ځکه ټول کاینات تازه اورنگین وي ...
 یوازې زه اوزما زړه مې او غمگین یو ...

...

د هر ژوي په زړه کې ځانگړې ځای لري ..
 کله چې دا هر څه تل پاتې شي سپیڅلې مینه ترینه جوړیږي ...
 او دا هر څه بیا د زړه ټوله هسته نرمه ساتي ..
 په پایله کې هر ژوي ته سپیڅلی حس ورکوي ...

د هغې له سپیڅلې مینې وروسته مې د زړه دروازه بنده ساتلې ..
 نه غواړم څوک یې خلاصه کړي ...
 ځکه !!!

هسې نه زړه مې د ژوند رنگ واخلي او بدل شي ...

سپیڅلي انسانان د ماشومانو په څیر زړونه لري ..
 پاک گړځي ...

..

او پاکې او بڼکې تویوي ..

سپيڅلې مينه توراو سپين ته نه گوري...

...

بس هر څوک ژړولی شي ...

!!!

...

...

لنډه كيسه::

.. I NI

...

سپيڅلي يادونه ...

...

ستا سپيڅلي يادونه ..

د انتظار سره سيلی.....

..

دا هرڅه.....

د يوې تل پاتې مينې انځور ...

راځئ د ژوند تورې ورځې د بنو دوستانو په شتون رنگينې او ښکلې کړو

ما دې انځور ته کتل ...
 په انځور کې دې بې وسي نغښتې وه ..
 ما دې په انځور کې بې انتها مینه وليدله
 زه يې ځانته ورغوښتلم ...
 زموږ د خيال نړۍ څومره ازاده ده ...
 ما دې له انځور نه په بې شرمۍ خوله واخيسته ...
 ستا د سپيڅلې مينې په احترام بښنه غواړم

....

.....

.....

به راته په همدې ورځو کې
 د ژوند د پای نامه کېږدي ..

.....

ستا له تگ وروسته مې
 که ستا په اړه څه لیکل

خپلې کلنۍ خبرو تېر کې .

ټول کال مې بختور وچې په کې تاسره غږېدلې وم
 وعده کوم چې همدا سې به دا نور کلونه دلته ستا سپيڅلې مینه لمانځم ..

د چا د تېلفون په انتظار کې ډکې سترگې ویده شوي یاست ... ز
 ایا کله مو د چالیک میسج یا ایمیل ته شپه سبا کړې ... ز
 ... ز

د چا د لاس نښه مو په زړه پوري ټینګه نیولې ... ز
 د سترگو اوښکې مو پټې پاکې کړې ... ز
 او، یا مو له ملګرو څخه ...

د ناروغۍ په بهانه ځان یوازیتوب ته سپارلی ... ز
 که دا هر څه درسره شوي وي ...
 ...!!!

سپېڅلې مینه کړې ...

نن د سپېڅلو زړونو د اړیکو ورځ ده ...

...

...

نن ورځ دې سپېڅلو زړونو ته ډېره ډېره مبارک وي ...

که غواړی هغه غوښتنې چې پوره کیدل یې ناشوني وي پوره کړئ ...
 د خیالونو نړۍ ته پنا یوسی ...

.....

کله کله تر اوورنگونو زیاته ښکلا ورکولی شي ...

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**